

věstník Bobřího oddělu

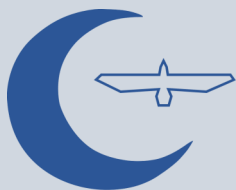
květen 2025

Buď připraven!

XLII

KIM 10

STRÁNKA VÝSLEDKŮ

BODOVÁNÍ JEDNOTLIVCŮ

DUBEN 2025

1	Cézar	27
1	Šikula	27
3	Lískáč	25
3	Jiskráč	25
5	Kecka	24
5	Zubr	24
5	Ori	24
8	Mýval	23
9	Anika	22
9	Smajlík	22
9	Maru	22
9	Vašek	22
13	Pepa	20
14	David L.	19
15	Bambule	17
16	David H.	16
16	Šnelly	16
18	Vojta	14
19	Tarzan	12
19	Orobinka	12
21	Jack	10

Stoprocentní docházku měli:

**ANIKA, CÉZAR, SMAJLÍK
MARU, ŠIKULA, VAŠEK**

V dubnu bylo 7 oddílových podniků, na kterých
jsme ujeli:

22 KILOMETRŮ

NEJLEPŠÍ STEZKAŘ DRUHÉ TŘETINY ROKU!

1. Vašek – 16 úkolů
2. Šnelly – 13 úkolů
3. Orobinka, Maru, Mýval,
Jiskráč, Tarzan – 3 až 5
úkolů
4. Anika, Cázar – 1 úkol

BODOVÁNÍ DRUŽIN

DUBEN 2025

1.	Modrá	55
2.	Červená	49
3.	Žlutá	44

BOJ DRUŽIN 2025

Průběžné výsledky:

1. Modrá – 10 umístění
2. Červená – 13 umístění
3. Žlutá – 14 umístění

Do konce zbývá 5 disciplín

ZPRÁVY Z ODDÍLU

Pepa hraje krásně na kytaru! Vydrž a cvič, potřebujeme tě k táborákům a na zpívandy.

Připravili jste krásné družinové výpravy a všichni jste prokázali, že to umíte. Tak snad třeba někdo z vás bude takhle připravovat jednou i výpravy oddílově...

Svojsíkáč, jehož oblastní kolo jsme pořádali letos my, se povedl. **A naše hlídky se postaraly o nadstandardní výkony.** Holky by to vyhrály, kluci by byli druzí. Gratulujeme! V červnu však jedeme místo krajského kola na Navigamus... Všem, kdo připravovali a vedli závod, děkujeme!

Přihlašujte se na expedici a posílejte peníze! **Do 14. 5.** musíme mít hotovo. Expedice se z důvodu nedosta-
tečné docházky bohužel nemohou zúčastnit Jack a David H.

Vašek a Šnelly jsou hvězdy stezek v druhé třetině roku! Celkově ale stezky v tomto období plnilo 9 lidí a to je nejdůležitější. Gratulujeme a šlapejte svou stezku dál.

Boj družin je v polovině. Ještě nás čeká 5 disciplín. Počet umístění je zatím následující: Modrá 10, Červená 13, Žlutá 14.

Začněte si nosit na oddílovky **věci na vodu.** Budeme jezdit.

Do sbírky ČSOP Klenice na opravu boží muka v Bukovně jsme za celou **Osmičku přispěli 5000 Kč.** Děkujeme všem dárcům! Chceme mít doma čistou přírodu a krásnou krajinu.

Změnili jsme **pravidla pro sdílení fotek z akcí.** Přešli jsme na jiné úložiště (Zonerama), na které budete mít přístup vždy do složky pro aktuální rok. V ní uvidíte všechna alba.

Honzík z libereckého střediska Maják, **který se s námi zúčastnil hry v Liberci,** vyhrál se svou vlčáčkou hlíd-
kou celostátní kolo ZVaS v Praze. Tuto zprávu píšu, protože jsem jeho strejda :)

Děkujeme roverům za pomoc na oddílových akcích, jmenovitě Kaničkoví, Plavcovi a Matějovi.

14. 5. – oddílová schůzka (1626.)

21. 5. – družinová schůzka

Vedou kormidelníci, konzultují s patrony.

23. – 25. 5. – výprava (pátek Patronát, sobota kola, neděle trénink na kanále v Brandýse)

Sraz v pátek v 17.00 na loděnici, konec v neděli v 18.00 tamtéž.

Zabalit do batohů dle výstrojníku. Jednu noc budeme spát venku, druhou u Ještěra ve Vestci.

Mimořádně: Věci na vodu jako na expedici (neopren, neoprenky, bundu...) zabalit mimo do tašky/na ramínko.

S sebou kolo v dobrém stavu, cyklistickou přílbu + další věci a oblečení na kolo. Stezky nebo nováčky.

Družiny: pracovní listy z Chlumu z března.

Vybírat budeme 300 Kč.

28. 5. – oddílová schůzka (1627.)

5. – 8. 6. – Navigamus 2025

Sraz 5. 6. 2025 v 15:00 na hlavním nádraží Vlakem z Boleslavi vyrazíme na Slapy do kempu Křečovice. Platba za akci bude složena ze dvou částí a celkem činí 2500 Kč/osobu. Účastnický poplatek je 1300 Kč/osobu. V tomto poplatku nejsou zahrnuty náklady na dopravu lidí a lodí, a náklady na stravování, ty činí 1200 Kč/osobu. Dopravu budeme řešit dvěma způsoby. Lodě pojedou na autě. Na auto naložíme také stany a věci na vaření a jídlo nakoupené dopředu. Všechno ostatní vybavení si účastníci ponесou na zádech. Je nezbytné zabalit si věci do krosny. Návrat 8.6.2025 vlakem v 16:31 na hlavní nádraží

S sebou:

oddílové tričko a šátek (na cestu), kroj na nástupy, další oblečení dle počasí, boty do vody, ručník na osušení, svačinu a pití na cestu tam a na první večeri, další vybavení bude upřesněno dle pozdějších informací.

Platby: 2500 Kč účastnický poplatek, zaplatit na účet č. 2102774348/2010 (Fio banka), do poznámky uvést Navigamus+příjmení. V případě potíží s platbou se můžeme domluvit individuálně.

6. – 8. 6. – výprava na vodu

Společná výprava s Benjaminský. Jedou všichni, kteří nejsou přihlášení na Navigamus.

Navigamus 2025

CO BYLO

2. 4. – Oddílová schůzka (1621.)

Dnes jsme byli celou schůzkou venku. Zahráli jsme čísla, hrál s námi i Ještěř a Kanička. Pak jsme chvíli povídali o tom, jak skaut je hospodárný. V druhé polovině probíhala schůzka rodičů k expedici a hráli jsme lakros. Na konci schůzky ještě rychlý fotbal, pak vyhlášení výsledků bodování a rozdání Kimů.

9. 4. – Družinové schůzky (M)

Začali jsme hledáním informací o Dagmar Skálové. Pak jsme šli ven a házeli si tenisákem. Poté bylo vevnitř vlajkové pexeso. Pak jsme šli zase ven a hráli jsme hru na blbce. (to znamená hledání tenisaku v písku). Nakonec jsme s ostatními hráli fotbal a brennball.

9. 4. – Družinové schůzky (Ž)

Když jsme se všichni sešli, tak jsme hned začali s úkolem co jsme dostali. Museli jsme si vyhledat informace o nějaké významné osobnosti skautingu. My jsme si vybrali Jaroslava Čermáka. Asi 45 min jsme si hledali informace o jeho životě a udělali jsme z toho nějaký souvislý text. Když jsme to dodělali, tak jsme šli ven a trénovali na lakros. Po nějaký době jsme se s ostatními dohodli že si zahrajeme fotbal. Když nás to přestalo bavit tak jsme si šli zahrát bran. Všichni jsme si to moc užili. Když už bylo 18:10 tak jsme si dali rozchod a rozloučili se.

9. 4. – Družinové schůzky (Č)

Na začátku jsme se všichni sešli a ihned jsme začali pracovat na zadaném úkolu – vyhledávání informací o skautských osobnostech. Zpočátku jsme se nemohli dohodnout, koho si vybereme, ale nakonec rozhodl počet dostupných informací o jednotlivých osobnostech.

Po dohledání všech potřebných informací jsme se přesunuli ven, kde jsme se věnovali vysílání a luštění Morseovy abecedy. Hlavně jsme ji učili Vojtu, Jacka a Pepu.

Po úspěšném odvysílání několika zpráv jsme si šli nejdříve sami zatrénovat lakros a zároveň jsme začali učit nováčky. Později se k nám připojily i ostatní družiny. Zbytek schůzky jsme strávili hraním různých her společně s nimi.

Učíme se a trénujeme

Dva sporty, žádný problém

4.–5. 4. – Zkušenosti ze Svojsíkáče od Šnely

- Naučila jsem se správně rozplánovat čas na celý den
- Zjistily jsme proč je důležité se umět rozdělit podle našich schopností (brány)
- Musíme myslet i na jiné věci než na součastnost (kimovka uprostřed celého závodu)

4.–5. 4. – Zkušenosti ze Svojsíkáče od Aniky

Letošní svojsíkáč se odehrával na krásné louce v MB, při čemž program dělali naši skauti z osmičky. Téma nebylo žádné, což byla docela škoda, ale i tak to bylo zajímavé. Naše hlídka startovala po 8. ranní hodině v sobotu a podle mapy obcházela stanoviště. Těch bylo 5 a ještě bonusové tzv. brány na Radouči. Jako první na nás bafla zdravotvěda, což podle mě je vždy nejtěžší stanoviště, protože je důležité si hlídat spoustu věcí a udržet chladnou hlavu. Nějak jsme to ale zvládli. Co bych doporučila pro příště: aby se velení ujmul vždy někdo, kdo tomu nejvíce rozumí (u nás to byla Bambule) a plně se vžít do situace (např. nedávat koleno bez vědomému nad hlavu, nesmát se, atd.). Potom nás čekali brány na Radouči. To byly 4 stanoviště (fyzično, přírodno, praktično a logično) po 4 úkolech. Např. u fyzična u Vítka a Roba byl terénní běh, nějaká sestava,... a nebo na logičnu u Sviště a Kaničky sirkolamy, hlavolamy,... Tam bylo důležité se dobře rozdělit tak, aby každý šel na to co mu nejlépe jde. Nám se to docela podařilo, protože jsme si to rozvrhly už cestou. Po branách jsme procházeli tzv. územím, kde jsme si měli pamatovat 18 předmětů označených fáborkem. Tam bylo důležité mít nějaké pořadí, jak si to kdo pamatuje za sebou, aby v tom nebyl zmatek. Poté bylo stanoviště krizové situace. Z rohu u zříceniny Michalovice se na nás vyřítíl motající se Treska s chlastem v ruce a spacákem přes sebe. Pointa byla, abychom se lekly Tresky a správně zareagovaly na ožralé individuum. Což se nám dost nepodařilo, když jsme ho začaly zdravit. Ponaučení pro příště: asi ty stanoviště musíme brát od začátku vážně. Jinak se nám to ale povedlo a šli jsme dál. Na stanovišti u Fretky a Katky byly informace. Tam jsme si nějak rozvrhly práci, ale vlastně jsme všechno dělaly na mobilech. Kája s Maru to dost potahaly. Potom byla signalizace u Jany a Honzy. Ta byla, řekněme dost primitivní. Vlastně jsme měli jenom poslat zprávu "zlomená noha", což jsme ve finále nemusely dělat ani morseovku, ale pantomimou. Takže zkušenost z tohotohle: nemusíme si to komplikovat, když to jde jednodušeji. A jako poslední bylo stanoviště týmová práce. Úkolem bylo přesunout ping-pongový míček pomocí trubek z od stromu (asi 15 m). Nejdřív jsem si říkala že to bude jednoduchý, ale dost jsme se spletla. Míček nám vždy nějak v půlce vypadnul. Taký jsme dělaly složitější postup, než jsme musely. Na to jsme přišli dost pozdě a stejně nám to vypadlo. Takže zkušenost podobná jako ze signalizace. Proč si to komplikovat, že?

I přes dost drobných nedostatků se nám závod ale povedl a nakonec jsme skončily 1. Získaly jsme fajn zkušenosti a taky to nebyla zabitá sobota.

4.–5. 4. – Zkušenosti ze Svojsíkáče od Tarzana

Sraz byl v pátek v 18 před bondy a dala se rychlá seznamovací hra po městě která končila u klubovny. Začali jsme stavět stany a vařit večeri. Po najedení se šlo spát. Vstávali jsme jak kdo chtěl sbalili jsme stany a následovala rychlá snídaně a v 8 startovala první nezávodní hlídka. My jsme startovali v 8:10 a šli na první stanoviště. Týmová práce kde šlo o to přenést pingponož pomocí 4 trubek na druhou stranu. Zprvu nám to moc nešlo ale pak jsme přišli na V strategii která spočívala v tom vždy udělat V z trubek aby míček nevypadl. Běže-li jsme na další stanoviště která bylo na kopci kousek od Michalové putny. Druhé stanoviště byla morseovka.

Udělal jsem to tak rak že dva vysílal Caesar a Vašek přimal a bez luštění vzápětí vysílal. Já a Zubr jsme přijímali a luštili šifru. Vyšlo nám něco jako „Zlomená noha“. Sešli jsme z kopce a hned na nás čekalo stanoviště Informace. Úkolem bylo například upravit text aby byl pravdivý nebo vyhledat vlakový spoj. Sice jsme nestihli všechno ale Fretka říkal že tak to bylo zamýšlené. Vyšli jsme k michalovické putně kde nás přepadl nějaký bezdomovec kterého jsme opatrně obešli až na Pepu který zřejmě nepochopil že je to stanoviště a začal se s ním vybavovat. Na stanovišti bezpečnost jsme si povídali o tom jak se v takových situacích zachovat. Při scházení z michalovic nás přepadl další bezdomovec Treska. Cestou k dalšímu stanovišti jsme si měli zapamatovat co nejvíce o věcech které byly ostužkovány ale to že si máme pamatovat co nejvíce nám nedošlo a tak jsme si pamatovali jen co je to za objekt. Další stanoviště nebylo úplně stanoviště ale spousta stanovišť. Každý měl jít na alespoň dvě z nich. Já jsem šel na rovnováhu kde jsem musel co nejvícekrát přenést tenisák na klobouku což mi docela šlo, protože jsem dal maximální počet bodů.

Moje druhé stanoviště bylo šití kde jsem měl přišít knoflík a spojit dvě látky pomocí zipu což mi také šlo ale nestihl jsem přidělat knoflík. Jako moje poslední stanoviště byly panty. Šlo o to vyvrátit si díрку na vruty a přidělat k sobě dvě prkýnka pomocí pantu. To se mi povedlo excelentně. Když jsme měli všichni hotovo šlo se na poslední stanoviště Zdravověda. Tady to bylo trochu horší než že bychom zapomněli jen lékárničku ale Zubr si myslel že je dobrou nápad prohlásit jo za mrtvého takže tohle stanoviště se nám moc nepovedlo. Ale to je jedno už nám zbývalo jen dojít k loděnici a sepsat ty věci. Dorazili jsme jako první a šlo se dělat špižy které se nám všem moc povedli. Bylo vyhlášení kde nás trochu našťávali protože nepostupovím týmům nedali fidorku a ani si nedali práci nám napsat diplom ale holt tak už to chodí.

12. 4. – Družinová výprava (Č)

Sraz byl v sobotu v 7:30 na hlavním nádraží, kde jsme se setkali se Zubrem, Maru a Smajlíkem. Ve vlaku na nás ještě čekal Jiskráč a Pepa, který měl přistoupit v Mnichově Hradišti. Ve vlaku jsme luštili šifry a snažili se napsat co nejvíce lodí a příslušenství okolo nich. Vyhrála to Maru.

Z nádraží v Mnichově Hradišti jsme se vydali směrem k vrcholu Káčov. Ve městě jsme ještě koupili pytle na odpadky. Cestou na Káčov jsme prošli Zámek Mnichovo Hradiště, kde jsme si v jeho zahradách dali svačinu a zahráli hru „Oběhni a vrať se“. Poté jsme pokračovali po polní cestě, kde se reálně nic zajímavého nestalo.

Když jsme vešli do lesa, začali jsme sbírat odpadky. Po chvíli chůze jsme narazili na ceduli „Studánka tudy 100 m“, tak jsme ji začali hledat. Potom jsme začali tvořit časovou osu českého skautingu na papír, za pomoci Googlu a ChatGPT. Za chvíli jsme se šli podívat na celý vrch Káčov. Když jsme ho pořádně prozkoumali, jen jsme si několik minut (možná i hodin) házeli tenisákem.

Pak jsme se sbalili a vydali se zpět na vlak téměř stejnou cestou. Mysleli jsme si, že to nestihneme, ale zvládli jsme to ještě s náskokem. Pepa se s námi rozloučil na nádraží. Když jsme dojeli vlakem na nádraží v Mladé Boleslavi, šli jsme na klubovnu. Tam jsme se náhodou setkali s Modrou, se kterou jsme si ještě zahráli lakros a fotbal. Poté jsme šli domů.

12. 4. – Družinová výprava (Ž)

Nastoupili jsme do vlaku a tam nám Bambule dala šifru (morzeova abeceda). Potom nastoupil Vašek .Pak jsme si povídali o Farmářské vypravě z minulého roku.

Došli jsme na jedno místo kde jsme hraly jednu hru. 1.byl Vašek Potom 2.byl David 3.byla Víky.Cestou jsme zbírali odpadky cestou jsme viděli takovou hru co hráli nějaký lidé nějaký golf z tenisáky Potom jsme šli na zříceninu hradu Valečov.Tam jsme měli oběd. Nakonec jsme bezeli na vlak.Přišly jsme na loděnici, a tam jsme jeli na vodě asi hodinu a potom si nás rodiče vyzvedli.

Kolik stačí k radosti... zmrzlina na družinové výpravě?

Žlutá a Červená ve světničkách

12. 4. – Družinová výprava (M)

Sraz byl v 8:25 stím že pořadí vylo následující :Lískáč□,Mýval□,Kecka□a cézar byl čtvrtý□ netušíci až na lískáče jsme nasedli do vlaku a a v Hradišti nabrali ještě Aniku a RikNěkolik minut nám trvalo, než jsme ji našli. Vyčistili jsme pár odpadků v jejím okolí a poté se vrátili na cestu a pokračovali směrem k vrcholu Káčov.

Cestou jsme ještě narazili na rybníček, kde jsme se snažili se vši naší matematickou schopností spočítat objem špinavého rybníčku (nepovedlo se). Po chvíli jsme konečně dorazili k vrcholu Káčov. Tam jsme si sedli na lavičky a dali si oběd. Po dlouhém dumání, co budeme dělat, jsme si zahráli hru Město, jméno, stát. Po dlouhých kolech hru opět vyhrála Maru.

ihno. Neočekávaně jsme vystoupili v Turnově a vydali se směr Valdštejn. Po cestě jsme ale hráli hru na úkoly postup byl následující: Lískáč ti dal dvě kostky a podle toho co si hodila tak jsi dostala za úkol nejlepší úkol padl na Cézara který zněl takto složil krátkou básničku o tom co jsme ušli zněla takto:

Jedeme vlakem na družicové výpravě

Jedem jedem už jsme v Turnově.

Lískáč zatím všechno tají

Doufám že se nic nezhatí.

Ted' jdeme kolem fotbalového hřiště

Čekají nás tu úkolová stanoviště.

A proč vám tuto básničku říkám?

protože to za úkol mám!!

No nějaké době chození jsme vyfasovali dva pytle na odpadky s šlo se sbírat. Po celou cestu na Valdštejn jsme zabírali odpadky a hráli úkoly s kostkami. Když jsme došli byla chvíle na občerstvení , záchod , a selfičko a šlo se dál . Na jednou nás Lískáč překvapil čísly což jsme nečekali po skoku houští se šlo dál. V polovině cesty na vyhlídku jsme dostali základní otázky o skautu a vyrazili dál zbírat odpadky a směr vyhlídka.Na Rai-sové vyhlídce byla další pauza tentokrát jen a občerstvení a dostali jsme otázku smrti a života. Ni nakonec jsme si vybrali tu že půjdeme lesíkem a potom po silnici protože když volal Lískáč na elektrárnu jestli by šla přebrodit řeka pod jezem řekli že ne□ takže jsme pokračovali v cestě tentokrát bez pytlů na odpadky a naš-těstí Lískáč zapomněl na čísla. Když jsme de vyšli z lesa oběsili jsme se na zastávce na kterou po chvíli přij autobus a mi usoudili že by to bylo lepšípro Rikiho a i pro nás□. Takže jsme vystoupili u nádraží Turnov mės-to z kterého jsme šli(no tak jako popobíhali □)na autobusové stanoviště a jen tak tak jsme to stihly takže sme nastoupili do autobusu. Cesta teda uběhla rychle s tím že jsme všichni tak trochu spali. Když jsme vystoupili tak nám Anika oznámila že asi nakonec pojede protože to bylo lepší pro Rikiho takže jsme se rozloučili a šli na klubovnu potkali jsme červenou a od té doby jsme na klubovně jeli jen freestyle (respektive jsme hráli chvíli lakros □ a potom chvíli ringo a tak podobně) no a potom jsme se jen rozloučili a byl rozchod (jo a za-pomněla jsem že Lískáč splnil vodníka)

Pozn. red.: Omlouvám se Kecce, ale font, který používáme v Kimu neumí smajlíky, které do zápisu zakomponovala, takže se neukazují... Můžeme tedy jenom odhadovat, jaké smajlíky se schovávají za těmito obdélníčky□

16. 4. – Oddílová schůzka (1622.)

Dnešní velikonoční schůzku jsme začali venku, nejprve výzvou, kdo udělá 3 shyby a pak na louce v kolečku povídáním o Velikonocích. Pak jsme se zamysleli nad 10. bodem skautského zákona, k čemuž jsme měli zajímavý příběh. Povíдали jsme si taky o uplynulém Svojsíkáči a o přijímačkách.

Většina schůzky byla však v duchu výroby kraslic a pomlázek. Družiny se rozdělily a ihned se pustily do krásné tvorby. Kluci většinou pomlázky, holky kraslice. Viděli jsme různé techniky a bylo to pěkné. Celé bylo vyhodnoceno do Boje družin. Mezitím se také vyhodnocovaly aktivity z družinové schůzky a družinové výpravy tak, že se Ještěř doptával na detaily.

23. 4. – Oddílová schůzka (1623.)

Na začátku dnešní schůzky jsme si připomněli skautského patrona, Svatého Jiří a základní skautské hodnoty. Během toho jsme si něco řekli o 3. skautském zákonu, skaut je prospěšný a pomáhá jiným. Potom jsme šli ven na louku a zopakovali jsme si základní zdravotvědu. Jakmile přijel Fretka, tak začala disciplína signalizace do boje družin. Vyhrála modrá, druhá žlutá a třetí červená. Modrá jako jediná měla celou zprávu správně.

30. 4. – oddílová schůzka (1624.)

Před schůzkou se Ještěř se Zubrem a Vaškem pustili do mytí lodí po výpravě. Pak přišly Smajlík s Anikou a chvíli před schůzkou ještě další lidi, takže jsme vše do schůzky stihli.

Na schůzce jsem se zaměřili na téma tabu a bezpečné komunikace v oddíle. Úvodní hra ukázala, že hlasitost a chaos komunikaci škodí. Zkoumali jsme, proč o některých věcech nemluvíme, rozlišili jsme si vnitřní a vnější faktory. Ve skupinách jsme si pak hledali, co v oddíle podporuje nebo narušuje náš pocit bezpečí. Nakonec už se všichni těšili na čarodějnice a zítřejší svátek.

*Něco málo z fotek z výpravy... a jo, byl s náma Matěj
Taký je tady jedna fotka z velikonoční schůzky*

BYLO

25. – 27. 4. – Výprava na Labe

Podle toho, jak poteče voda. Možná pojedeme na Kamenici s Kosodřevinou. Informace později. V pátek jsme se sešli v 5 hodin na loděnici a všichni jsme se těšili na akce. Nachystali jsme si věci na vodu a vyrazili na vlak. Jeli jsme přes Turnov dál jsme jeli autobusem do Železného Broda a pak vlakem do Dvora Králové. Z nádraží jsme šli rovnou na klubovnu o které nám Ještěř říkal že je v art deco slohu. Uvařili jsme si a šli jsme spát.

Ráno jsme se vzbudili v 6:30 a běželi jsme na náměstí. Na náměstí jsme dali dva sprinty a běželi jsme zpátky na klubovnu. Nasnídali jsme se a zabalili jsme si a vyrazili do lesa na orientační závod. Oriaentační závod vyhrála modrá.

Po závodě jsme vyrazili na pešky na druhou stranu města kde už na nás čekaly lodě. Když jsme teda dorazili tak jsme se nachystali a vypluli. Naším cílem je město Kuks. Cestou si opékáme burty a jdeme dál když jsme dorazili do cíle jdeme odněst lodě kde zůstanou přes noc a potom jdeme hrát trojnožku. Potom se jdeme podívat ke špitálu a jeho zahrady a jdeme na vlak. Vlakem jdeme jenom chvíli protože to je cca 11km. Když jsme přijeli tak jdeme pěšky na klubovnu. Najíme se a jdeme hrát hru do města na téma stínadla. Cílem hry bylo na určená místa nakreslit znaky a to takové které byly nakresleny různě po území. Hru vyhrála červená. Po hře jsme vyrazili na klubovnu a šli spát. Ráno po rozcvičce a snídani jsme se zabalili a vyšli na vlak směr Kuks. Když jsme dorazili do Kuksu šli jsme tam kde jsme včera nechali lodě. Když jsme přišli k lodím zahráli jsme si trojnožku během které David řekl (sorry já musel). Potom jsme vyrazili na vodu. Cestou jsme se zastavili abychom udělali další disciplínu do boje družin a to oheň. Vyhrála družina modrá potom jsme se najedli a jeli jsme dál. Když jsme dorazili do Jaroměře vyrazili jsme na vlak a jeli domů.

Nestorem, organizátorem a pravidelným účastníkem Hladového pochodu je Štěpka. Poprvé se šel v roce 2006 a od té doby se chodí nepravidelně skoro každý rok. V posledních letech jsem se organizace ujal taký já, protože jde podle mě o krásnou tradici.

Prvního pochodu jsem se zúčastnil v roce 2007, když mi bylo 15. Šli jsme z Velkého Března u Ústí nad Labem na Suchý mlýn u Kopčemovy boudy, kde jsme měli teď poslední manévry. Sedřený nohy, bylo nám blbě z hladu, usínali jsme za chůze, ale zvládli jsme dojít do cíle.

Pravidla Hladového pochodu jsou jednoduchá:

Dostaneš mapu se zakreslenou trasou, kterou musíš přesně projít a dvěma místy, kde je schované jídlo (k tomu navíc ještě fotky těch míst, podle kterých to najdeš). Schované jídlo můžeš, ale nemusíš využít. Start je o půlnoci z pátku na sobotu, do cíle musíš dorazit do neděle do 12.00.

S sebou si každý smí vzít jen jednu věc. Nepočítá se do toho oblečení, věci na spaní, doklady apod. Taky se nepočítají klíče, mobil, peníze apod., ale nesmíš to použít. Jdeš bez vlastního jídla, bez pití. Chodíš se v libovolných skupinách, ale nejde o to, kdo tam bude dřív. Vyhrají všichni, kdo tam jsou do 12.00 v neděli.

Délka je většinou 70–80 km. Můžeš to samozřejmě kdykoliv vzdát, zkrátit si to, dojet do cíle a počkat na ostatní. Nemusíš samozřejmě jít podle pravidel, dělej si to jak chceš, ale nejlepší zážitek máš, když jdeš hladovej. Ber to jako závod, výzvu, nebo prostě jako vandr krásnou krajinou!

Soutěž: Zjistěte přímo, nebo od kohokoliv z oddílu nebo z Osmičky, jak se jmenuje Štěpka a odpověď pošlete Ještěřovi.

11.–13. 4. – Hladovej pochod

Hladovej pochod, který se po dvou letech rozhodl uspořádat Ještěř byl naplánován přes Křivoklátsko a Karlštejnsko až do Prahy.

Ještěř vše naplánoval a připravil, ale bohužel v pátek, v den odjezdu odpoledne měl horečku 39... takže jsme se sešli na nádraží bez něj. Já, Indy a Štěpka jsme tedy nasedli na vlak směr Křivoklát, kde jsme si zalezli do hospody a vychutnali si poslední jídlo před startem. Nakonec jsme vyrazili kolem jedenácté, ono přece jenom devadesát kilometrů je devadesát kilometrů. Prošli jsme kolem Křivokláta, vystoupali na protější vyhlídku, viz foto (*nakonec jsem sem fotku nedal, stejně by tam nebylo nic vidět – pozn. red.*) Ke spánku jsme se uložili asi pět kilometrů za Roztokami. Budí nás sluneční světlo, noc byla příjemná, bylo zataženo a teplo. Balíme a vyrážíme na cestu. Jsme domluvení s rovery, že se k nám připojí na Točnicku a to podle původního plánu kolem desáté. Pozn.: Svišť s Kaničkou přijeli až ráno, protože Kanička měl taneční a přijeli by na Křivoklát až kolem půlnoci. Bohužel sraz v deset byl asi až moc ambiciózní, možná jsme blbě odhadli vzdálenost z mapy nebo jsme prostě šli pomaleji, ale na Točník jsme se vyhrabali až k poledni. Navíc na kopci, kde leží hrad zrovna probíhaly terénní závody psů s páníčky. No zkrátka zběsilé pobíhání se psy. Vyhýbali jsme se některým závodníkům, tažených svými mazlíčky a po pár set metrech už narazili na ležení našich známých roverů, Kaničky a Sviště.

Následovala druhá etapa, jež vedla na Karlštejn, který jsme určili jako ideální místo na založení tábora a tedy na noční odpočinek. Avšak cesta nešla tak rychle, jak jsme si usmysleli. V Hředli (nebo Hředlích) měla být údajně studánka, která ale nakonec nebyla, respektive netekla. Voda našťástí byla k dispozici na benzínce ve Zdicích, míjíme dálnici a stoupáme na Koněprusy, kde nacházíme jídlo. Vepřovka, rozinky a nějaký čokolády na cestu. Zapomněl jsem zmínit, že na prvním místě s jídlem jsme měli každý Jesenku a dohromady balíček bonparů. Takže žerem a u studánky pijem. Po jídle a odpočinku pokračujeme, ale už to tempo není takové jako na začátku. Po cestě do Srbska se sešerilo, a nohy už poměrně cítíme. Nakonec rozbíjíme tábor asi tři kilometry před Karlštejnem a lezeme do spacáků. Je jasno a chladno.

POCHOD

Dále uvádím jen názvy kapitol:

Karlštejn, nedobytný hrad

Indy zvlčil

Žralok uklidňuje, že už to jen 20 kilometrů

Štěpka se loučí a jde na vlak do Černošic

Dá si někdo rozinky?

Ted' už to je opravdu jenom 20 kilometrů

Vrátíme se?

Slavnostní překročení dálnice

Ted' už opravdu poslední kopec

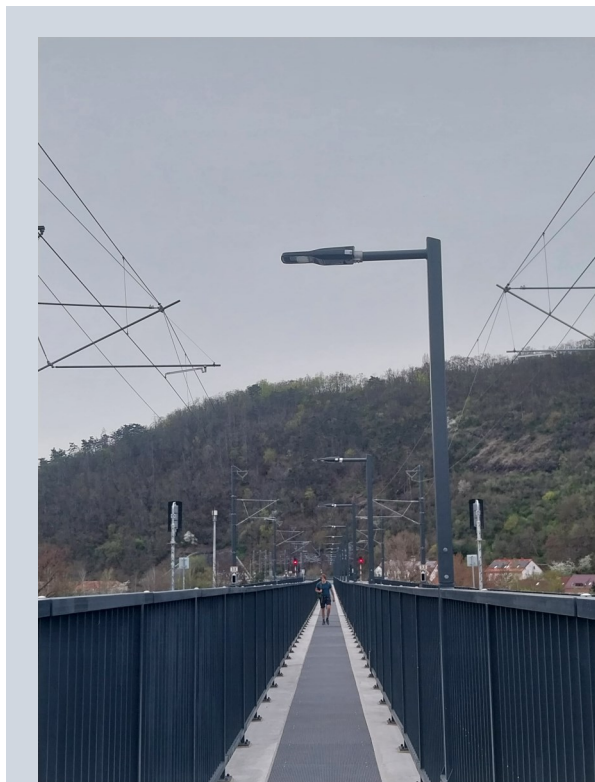
Dolů k mostu a jsme tam

Z kopce horší než do kopce

Proč je ta Vltava tak široká

Dobyt!

Psáno asi dvě hodiny pro příchodu, čemuž odpovídá i kvalita tohoto zápisu...

Indy z posledních sil na 88 kilometru

ČESKÉ SKAUTSKÉ

Každá z družin měla za úkol zpracovat krátký příspěvek o jedné z osobností českého skautingu. Posuďte sami, jak se jim to podařilo :)

Rudolf Plajner – věrný skautingu (Č)

Rudolf Plajner byl významný český skaut a učitel. Proslavil se jako náčelník Junáka, který vedl skautské hnutí v těžkých dobách.

Narodil se v roce 1901. Skautem byl od mládí a celý život se věnoval výchově mládeže. V roce 1939 se stal náčelníkem Junáka. Během nacistické okupace i později za komunismu byl skauting zakázán, ale Plajner se nevzdal. V roce 1968 se skauting na chvíli vrátil a on znovu stál v jeho čele. Jeho vytrvalost a víra v hodnoty skautingu jsou obdivuhodné.

Plajnerův život inspiruje tím, že i v těžkých časech zůstal věrný pravdě a svobodě. Mě osobně motivuje nevzdát se, když věřím, že něco má smysl.

Jaroslav Čermák (Ž)

Čermák byl veterán 2. světové války, politický vězeň 50. let, emigrant, agent západních služeb a hlavně skaut. Žil v letech 1929 až 2011. Narodil se u Odolené vodě u Prahy. Už v brzkém mládí byl převezen do nápravného zařízení pro mladistvé v Německu. Odtud však ve svých 14ti letech s několika kamarády utekl a přidal se k francouzským partyzánům. Ještě ten rok prošel vojenským výcvikem s doklady, které ho udělaly o dva roky starším. Jen o rok později byl poprvé nasazen do boje.

Jaroslav Čermák, narozený roku 1929, byl významnou postavou českého skautingu a zároveň statečným bojovníkem proti totalitě. Už od mládí byl aktivním členem skautského hnutí, které ho naučilo zásadám čestnosti, služby druhým a odhodlání. Tyto hodnoty ho provázely po celý život, a to i ve nejtěžších chvílích. Během druhé světové války se zapojil do odboje proti nacistům. Spolupracoval s domácími i zahraničními odbojem a pomáhal s převáděním lidí přes hranice. Jeho činnost byla odvážná, ale zároveň nebezpečná, a proto byl zatčen a byl vězněn v nacistickém koncentračním táboře. Ani po válce se však jeho utrpení nezastavilo. Ve vězení strávil přes deset let.

Příběh Jaroslava Čermáka je silnou připomínkou odvahy, věrnosti ideálům a nezištné služby druhým. I přes kruté podmínky vězení a neustálý dohled totalitního režimu zůstal věrný skautským hodnotám a nikdy se nevzdal. Jeho život je důkazem, že i jednotlivec může vzdorovat nespravedlnosti a zachovat si čest.

Čermákovo moto: "Důvěra je základem výchovy"

Dagmar Skálová (M)

Dagmar Skálová narozena 6. 11. 1912 byla aktivistka a skautka s přezdívkou Řiška. Působil během komunismu a silně proti němu bojovala. Po nepovedené akci svedla celou věc na sebe a kvůli tomu šla do vězení (ostatní dostali menší trest).

Dagmar Skálová žila v Československu a celý svůj život zasvětila hodnotám, které byly pro ni nejdůležitější – pravdě, svobodě a službě druhým. Byla aktivní skautka, což formovalo její charakter už od mládí. Skauting pro ni nebyl jen koníček, ale životní styl. V době komunistického režimu, kdy byl skauting zakázán, se Dagmar Skálová nevzdala svých ideálů a dál žila podle skautských hodnot – i když tajně. Jednou z největších překážek, které musela překonat, byla právě tato doba – léta, kdy režim potlačoval svobodu a skautská činnost byla považována za nežádoucí. Přesto zůstala věrná skautské myšlence a pomáhala udržovat skautského ducha v lidech kolem sebe. Po roce 1989 se výrazně zapojila do obnovy skautingu v České republice a pomohla vychovat novou generaci skautů. Nejvíce si vážím její odvahy během totalitního režimu. I když hrozilo, že za svou činnost může být pronásledována, nezhodila své zásady. To je důkaz její vnitřní síly, statečnosti a víry v lepší budoucnost. Právě tato část jejího života ukazuje, jak hluboce věřila ve skautský slib a že být skautem znamená stát si za pravdou, i když je to těžké.

Dagmar Skálová inspirovala lidstvo svou nezdolnou vůlí, statečností a oddaností ideálům svobody. Její život ukazuje, že i v těch nejtěžších podmínkách lze zachovat odvahu a lidskou důstojnost.

Dagmar Skálová

Jaroslav Plajner

Jaroslav Čermák

ODKAZY

*Kuks: Šporkův ráj na zemi
ČT EDU*

*Přehrada Les Království
Wikipedie*

*Mladý Čech a Slovenka získali
prestižní cenu za čištění vody
od antibiotik
ČT24*

Vlastním nákladem vydala Osmička MB – Bobří oddíl, Mladá Boleslav
8.ovs.cz; fb.com/osmyoddil
Redakce: Žralok (lv0jt4@skaut.cz)
Ještěř (jester01@skaut.cz)